

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.106/2016/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. május 03. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. július 22. napján kihirdetett Kb.I.67/2016/2. számú ítéletét megváltoztatja.

A **I.r.** vádlottal szemben alkalmazott rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés, valamint **II.r.** vádlottal szemben alkalmazott lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. július 22. napján kihirdetett Kb.I.67/2016/2. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében (Btk. 452. § (1) bekezdés a./ pont), ezért 50 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint pénzbüntetésre és 2 évre alacsonyabb rendfokozatba visszavetésre ítélte, **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében (Btk. 311. § Btk. 310. § (1) bekezdés c./ pont), ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. A bíróság rendelkezett az I. és II.r. vádlottak tekintetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A II.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett.

Az elsőfokú tárgyaláson a katonai ügyész az ítélet vonatkozásában 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd az ítéletet tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője enyhítés, a katonai mellékbüntetés mellőzése, a II.r. vádlott és védője ugyancsak enyhítés, enyhébb katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.741/2016/1. számú átiratában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az első fokon eljáró katonai tanács perrendszerűen lefolytatott eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a tényállást helyesen állapította meg, az felülbírálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségének eleget tett, indokolása megfelel a logika szabályainak. A büntetés kiszabás során a vádlottak javára és terhére jelentkező enyhítő és súlyosító körülményeket megfelelően feltárta, a büntetési célok elérése érdekében a kiszabott pénzbüntetés mellett az I.r. vádlott vonatkozásában a katonai mellékbüntetés, a II.r. vádlott esetében a katonai büntetés nem mellőzhető. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen az I. és II.r. vádlottak védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezéseket fenntartotta. További enyhítő körülményként hivatkozott az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt kilenc hónapra, amely időszak alatt mindkét vádlott előjárói megelégedésére teljesítette szolgálatát, és érvelt amellet, hogy nem hagyható figyelmen kívül, hogy a II.r. vádlott cselekményét mostoha elhelyezési körülmények között, otthonától távol, feszült idegi helyzetben követte el. Ezért indítványozta, hogy az I.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság mellőzze a katonai mellékbüntetést, míg a II.r. vádlott vonatkozásában a lefokozást enyhítse katonai mellékbüntetésre.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán kifejtette, hogy a II.r. vádlott az eset óta is a beosztottja, aki hivatástudatból látja el továbbra is a szolgálati feladatait, bűnfelderítési tevékenységet folytat eredményesen, egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában lényegében csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Az I.r. vádlott tényfeltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, a II.r. vádlott a nyomozás során ugyancsak tényfeltáró beismerő vallomást tett, a bíróság előtt ugyan élt vallomásmegtagadási jogával, de a cselekmény elkövetésében bűnösnek vallotta magát. Az elsőfokú katonai tanács kihallgatta a releváns tanúkat, sértetteket és a szemtanúkat, akik mindenben alátámasztották a vádlottak beismerő vallomását, és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett - szükséges és elégséges mértékben - ítélete 3. oldal 7. bekezdésétől a 4. oldal 3. bekezdéséig. A vádlotti beismerő vallomások, az azokat alátámasztó tanúvallomások, és az ismertetett iratok alapján pedig terhelő tényállást állapított meg ítélete 2. oldal közepétől 3. oldal közepéig.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében rögzített hiányosságoktól, az felülbírálatra alkalmas.

A megállapított tényállás alapján okszerűen következett az I.r. és II.r. vádlottak bűnösségére, és helyes az általa megállapított jogi minősítés is. Az I.r. vádlott az ítéleti tényállásban részletezett magatartásával megvalósította a Btk.452.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétségét. A II.r. vádlott a tényállásban írt magatartásával pedig Btk.311.§-ába és a Btk. 310. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettét. Nem tévedett az elsőfokú tanács, amikor alapesetben állapította meg az I.r. vádlott bűnösségét. Egyetértett a másodfokú bíróság az ítélet jogi indokolásában (ítélet 4. oldal 4-5. bekezdés) e körben kifejtettekkel.

A büntetés enyhítésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések a következők szerint alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Enyhítő körülmény az időmúlás. A fellebbviteli bíróság szerint nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r. vádlott vonatkozásában a Btk.33.§ (4) bekezdésének alkalmazásával, míg a II.r. vádlott vonatkozásában a Btk.82.§ (2) bekezdés d) pont és

(3) bekezdés alapján pénzbüntetést szabott ki. A napi tételek száma és az egy napi tételnek megfelelően megállapított összeg is törvényes. A napi tételszám igazodik a cselekmények tárgyi súlyához, míg az egy napi tételnek megfelelő összeg a vádlottak személyi, jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában kiszabott katonai mellékbüntetés és a II.r. vádlott vonatkozásában kiszabott legsúlyosabb katonai büntetés alkalmazásával. Az első ízben bűnelkövető, szolgálatukat kiválóan teljesítő vádlottak terhére alkalomszerű elkövetés róható, és a II.r. vádlott vonatkozásában - a védő perbeszédében elhangzott - méltányolható elkövetési körülmények okán nem indokolt az I.r. vádlottat 2 évre alacsonyabb rendfokozatba visszavetni, míg a II.r. vádlottat lefokozásra ítélni. Ezért a katonai mellékbüntetést és a katonai büntetést a másodfokú bíróság mellőzte, mivel a büntetési célok a vádlottak esetében a pénzbüntetés kiszabásával is elérhetőek.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. május 3.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. május 3.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke